

[Justitsministeren.]

til Justitsministeren. De maa enten gøre mig en Undskyldning og trække det Brev tilbage, eller ogsaa bliver jeg nødt til at rejse Tiltale i Anledning af denne Beskyldning“. En Uges Tid efter kom en af Elith Jensens nære Slægtninge op til mig og sagde: „Kunde De ikke tænke Dem at lade være med at gøre min Fader noget for, hvad han har skrevet til Dem. Han sidder nemlig i Fængsel i Øjeblikket“ — altsaa i Anledning af den Sag, jeg nævnte før — „og vi er meget kede af det derhjemme“. Saa sagde jeg: „Ja, jeg ønsker jo ikke at gøre Elith Jensen nogen som helst Fortræd, men han maa ikke skrive saadan. Jeg skal imidlertid lade Sagen ligge foreløbig, til vi ser, hvordan det gaar, navnlig da han nu sidder i Fængsel; saa er det jo muligt, at han, naar han kommer ud, tager sig i det“. Jeg glemte Sagen — jeg havde jo ingen Grund til at hævne mig paa Elith Jensen —, indtil jeg en Dag i et jysk Dagblad — jeg tror, at det var et af L. S.'s Organer — saa mit Brev aftrykt, ledsaget af en Kommentar, hvorefter jeg altsaa havde truet ham, men ikke havde turdet effektuere Truselen. Derefter sagde jeg: Naar jeg skal behandles paa den Maade, maa vi lade Sagen gaa videre. Dette er benyttet rundt om i Bladenes Referater og i Terndrup-Sagen. Det er lige haardt nok, at man nu skal have det serveret igen her.

Under Punkt 7 i det aabne Brev staar der:

„De staar offentligt beskyldt for at være vidende om det Forhold, at Politiet over for Dommer Prytz inden Retsforhandlingen i Terndrup har forsøgt at faa begge Doms mænd fjernet og erstattet med andre, hvoraf en efter den Dem bekendte Domsmandsliste var Socialdemokrat.“

Enhver, der har hørt min Redegørelse i denne Sag, ved, at dette er positivt urigtigt, og at den, der har skrevet dette Smædeskrift, havde kunnet overbevise sig om det ved at læse disse Forhandlinger, som for øvrigt har været refereret fuldkommen loyalt i alle Blade.

„Dette Forhold har De fortiet i Folketinget den 23. Marts“. Har jeg det? Jeg har udtrykkeligt i det høje Folketing angaaende dette Spørgsmaal over for det ærede Medlem Hr. Hasle sagt, at jeg kender ikke denne Sag, men den skal blive draget ind under den Undersøgelse, der nu vil komme.

Ja, jeg ved ikke, om man ønsker, at jeg skal fortsætte paa den Maade, men

saadan er det hele Vejen. Det ender med følgende:

„Da De offentlig er beskyldt for kriminelle Forhold, nemlig for „falsk Anklage“ og for Meddelagtighed i Politiets Forsøg paa at fjerne Doms mændene, opfordrer jeg Dem til at opgive Deres Beskyttelse som Minister og Rigsdagsmand og lade Deres Forhold undersøge og paa-dømme af en Kommissions-Domstol.“

Maa jeg spørge det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, om han ogsaa har dette Ønske — i saa Fald tror jeg, at han er den eneste i den høje Rigsdag, der har det.

Med Hensyn til Elith Jensen-Sagen beklager jeg altsaa, at denne Revision ikke er endt, og jeg vil gerne sige, at jeg kan jo ikke vide, med hvilket Resultat Revisionen ender. Der staar, enten i dette Brev eller i et andet, at Revisionen kan man ikke stole paa. Det er jeg klar over paa Forhaand. Men hvis Revisionen viser, at Elith Jensen paa nogen Maade har Ret i nogen af sine Paastande, uanset at han altsaa har formet dem saaledes, at de er blevet afvist Gang paa Gang, saa synes jeg, at han bør have Oprensning, og jeg vil sige, at hvis Undersøgelserne i øvrigt viser, at Forholdene har været saaledes i dette Selskab, at Elith Jensen uden at kunne kende Enkeltheder, saaledes at han ikke er slaaget ned paa det rette, dog har haft grundet Formodning om, at han har haft Ret, bør han ogsaa paa en eller anden Maade have Oprensning. Man paastaar, fra Sehesteds og andres Side direkte, at jeg personlig og Rigsadvokaten personlig er interesserede i, at der ikke skal gives Elith Jensen Oprensning. Hvorfor skulde jeg være det? Jeg er personlig interesseret i, at det, hvis der er gjort ham den fjerneste Uret, gøres godt igen i den Udstrækning, man formaar. Det er muligt, at denne Revision trækker noget ud. Hvis dette sker, eller hvis man i Ministeriet er usikker med Hensyn til, hvad den har bragt frem, saa kunde jeg ogsaa under Hensyn til det Kæmpearbejde, det i Virkeligheden er for Justitsministeren at gennemgaa hele denne Affære fra første Begyndelse til sidste Dag, tænke mig efter hele den Omtale, der har været af denne Sag, at nedsætte en Kommissionsdomstol med en enkelt Dommer til at undersøge hele Materialet, men hvad jeg ikke kan tænke mig, er fortsat at finde mig i den Art taabelige og frække Beskyldninger, som er fremsat.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen besværede sig over, at Politidirektøren i